

Ruskavellus 8 – 15. 9. 2007 Tankavaaran ja Ruijanpolun maastossa.

Vuoden 2007 ruskavaellus alkoi noustessamme Sukulan linjan bussista Tankavaaran Luontokeskuksen parkkipaikalla. Mäntsälän retken vaeltajat Auli, Marjatta, Tuula, Markku, Seija, Kirsti, Pirkko, Eero, Pekka ja Teuvo.

Tutustuimme luontokeskuksessa Tankavaaran historiaan, eläimistöön ja maisemiin diaesityksen ja esillä olevan mielenkiintoisen materiaalin myötä. Esillä oli mm. Vanhan Tunturisuden Kullervo Kemppaisen itse tekemä rinkka. Tulevan reittimme osalta luontokeskuksesta ei osattu kertoa Ruijanpolun reitillä olevien jokien ylityksistä tai polun vaikeudesta.

Tästä lähtökohdasta lähdimme innoissamme taivaltamaan Pikku Tankavaaraa kohden joka oli ensimmäinen tavoitteemme kellon ollessa 10.40 lauantaina 8.9.

Noin 400 metriseltä Pikku Tankavaaralta avautui alkavan ruskan värittävä maisema, koillisessa Tankavaara, idässä matalahko Peuravaara, kaakossa Purnunokan tunturi. Etelän suunnasta näkyi Vuotson tekoaltaan alue.

Vaellus jatkui Kiuravasanelon yli, hieman polkua etsien suuntana Nattaset tunturit. Valettava polku muuttui yksikaistaiseksi Sompiojärventieksi (meidän mielestä mönkijäura) Vosavaaran suunnasta tulevan polun risteyksessä olevalla nuotiopaikalle olimme suunnitelleet leirimme ja siihen telttamme pystytimme(9,5km).

Sunnuntai aamuna heräsimme -6 asteen pakkaseen. Vesipulloissamme vesi oli helisevässä muodossa. Yö meni suht hyvin jotkut hieman palelivat, mutta suunta tuli selväksi, että mahdollista kylmyyttäkin on odotettavissa. Kuumen kupin jälkeen puolilta päivin Auli ja Marjatta lähtivät suunnistamaan kohti Seinä Nattasta ja siitä tarkoituksena jatkaa Kopsusjärvelle.

Tulimme laavulle joka on Pyhä Nattaset tunturille menevän polun risteyksessä. Leiripaikka oli hyvä, läheisestä purosta sai vettä ja voi käydä pesulla pikaisesti, vesi n. 6 asteista. Lähdimme käymään kahden kilometrin päässä olevalla Pyhä Nattasen huipulla (508 m). Tunturin laella oli entinen palovartioiden mökki päivä tupana, oli mukava käydä lämmittelemässä, koska huipulla oli melko kova tuuli. Huipulle noustessa kiivettiin melkoista kivikkoa, kivet n. kuution kokoisia. Erikoista tunturin huipulla oli valtavat kivipaasit joita nimitetään tooreiksi, ne olivat kuin isoista tiileistä pinottuja rakennelmia. Ei ihme, että lappilaiset pitävät paikkaa pyhänä. Huiputuksen jälkeen palasimme leiriin ilta askareille ja iltanuotiolle. (10km) Ryhmän mieliala on reipas ja iloinen.

Sompiojärventie jatkui Vuotsoista tulevalle hieman isommalle tielle jossa voi autotkin tarvittaessa liikkua. Polun varressa oli poro löytänyt matkansa päin. Tämän kesän aikana poro oli kuollut koska jäljet näyttivät aika tuoreilta, osa kylkiluista oli irrotettu, joten paikalla oli käynyt joku isompikin peto. Sataa tihutti hieman. Saavuimme Vuotson tien varteen, jossa uusi informaatio taulu. Alkoi sataa hieman reippaammin. Tien reunassa oli paljon poron jälkiä. Olimme löytävänä myös mahdollisen suden jäljen.

Edessä oli kartan mukaan odotettavissa leirialue, mielikuvituksissa ajattelimme jo munkkikahvia. Leirialue sijaitsi paikassa, josta Ruijan polku alkaa. Se oli kuitenkin vain leiriytymispaikka jossa oli laavu ja kota, sekä kaivo. Teimme nuotion kotoon ja kuivatimme vaatteet.

Pakkasimme rinkkaa ja valmistauduttiin lähtemään Ruijan polulle. Pekka huomasi, että Vuotoksen tietä tuli tuttuja vaeltajia. Auli ja Marjatta tulivat tietä pitkin. Suunnistus oli hieman epäonnistunut, oli löytynyt kaksi ”ylimääräistä” järveä. Heidän oli tarkoitus kiertää Seinä Nattanen vasemmalta, virhe oli johtanut heidät kuitenkin suoraan tunturin yli päinvastaiseen suuntaan.

Hyvää onnea oli löytää meidät, jälleentapaaminen oli lämmin.

Matka jatkui satoja vuosia vanhaa Ruijan polkua. Polku on entisaikainen ”nelostie” jota pitkin lappilaiset ja entisajan muut kulkivat jalkaisin etelästä pohjoiseen ja päin vastoin. Alkumatka pari ensimmäistä kilometriä oli melkoista kivikkoa. Kivien märkyys lisäsi vielä tarkkaavaisuuden tarvetta. Matka sujui kuitenkin hyvin osuimme jopa paikalle jossa on maakotkan pesä numero 571. Pekalla sattui sivuun poikkeaminen juuri sopivaan paikkaan ja tarkkana miehenä huomasi pesän. Leiriydyimme maanantai-iltana Seinätunturin ja Terävä Nattasen välissä olevalle nuotiopaikalle (13km).

Tunturi oli lähes koko ajan pilven peitossa, yöllä alkoi satamaan vettä. Päätimme jättää aamulla nousematta tunturiin, niin jatkettiin matkaa. Polulla oli hieman lahonneet pitkospuut ja jokien yli oli sillat, joten vaellus oli helppoa. Saavuimme tiistai-iltana Kaptukaislammien leiripaikalle(8,5km). Paikka oli hyvin kaunis, lähimmän lammen pinta oli peilityni. Kirkkaan keltainen puuruska heijastui kauniisti lammen pintaan. Maaruska oli aika heikko.

Samalle alueelle leiriytyi myös Uudenkaupungin seudulta oleva pariskunta. Yön aikana alkoi satamaan aika reippaasti. Laitoimme laavukankaan nuotion päälle jonka alla nautimme aamupuurot ja kahvit. Samalla pidimme sadetta joka lakkasi kymmenen paikkeilla.

Matka jatkui Peurapään yli jossa ihailimme kauniita maisemia. Etenimme Kopsusvanganpään sivuitse, pidimme tunturinkupeessa perinteisen kymmenen minuutin mietiskelytaunon, ihailen samalla syksyn - ja ruskun kauneutta.

Saavuimme Kopsusjärveltä Kakslauttaseen menevän polun risteyksessä olevalle laavulle (6km + 3km Orposenkurulla käynti).Keskiviikkon iltanuotio oli yhtä mukavaa yhdessäoloa kuin muutkin illat, istuttiin paisteltiin- ja maisteltiin ohukaisia.

Torstain vaelluksen iltapäivällä saavuimme uudelle Sivakkoajan laavulle jossa joimme iltapäiväkahvit. Päätimme lähteä käymään ”iltalenkinä” Kiilopään huipulla (7,5 + 11km). Näkymät olivat mahtavat. Ilma oli kaunis aurinkoinen, huipulla tuuli kovasti.

Tulimme takaisin laavulle. Yllätykseksemme sinne oli tullut myös 32 Korsolaista ysiluokkalaista opettajineen. Niimpä päätimme siirtyä muutama satametriä Kakslauttaseen suuntaan. Löysimme kauniin leiripaikan viimeiseksi maastoillaksi. Ilma kylmeni pakkasta nukkumaan mennessä miinus kahdeksan. Vetoketjut ratisivat ilkeästi niitä avatessa ja jäähileet lentelivät. Perjantai aamuna jatkoimme vaellusta Sivakkoajan vartta kohti Kakslauttasta(3,5 km).

Majoituimme Tievatuvan ”vanhalle” puolelle. Saunaan ja pesulle, ah miten se tuntui hyvälle. Samoin illalla nautittu poronkärästys. Tuntui aika mukavalta nukkua pehmeällä patjalla. Herätys kello kuusi. Viimeinen pakkaaminen, aamupala ja haikeana kohti etelää ja kotia. Lappi tarjosi erittäin hyvän ja kauniin vaellusviikon.

Käveltävää kertyi viikon aikana noin 72 km huomioiden sivusuunnan mutkat, lisäksi matkaa jatkoi runsas ylös/alas suuntautuvat mutkat. Sade ja viileys ei sanottavasti haitannut vaellustamme, ei ainakaan mielialaa.

Hidastahtisella ja runsaasti tauotetulla vaelluksellamme nautimme joka hetki kaikesta siitä näkemisestä, tuntemuksesta ja erittäin mukavasta yhdessäolosta. Kiitos kaikille panostuksestanne!!!

Teuvo